Nr. 10. 1933.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

Katowice, sobota, dnia 4. marca 1933 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

OBWIESZCZENIE
Wojewody Śląskiego

z dnia 30 grudnia 1932 r.

w sprawie cennika, obowiązujących w Województwie Śląskiem należności lekarzy, uprawnionych do wykonywania praktyki lekarskiej.

(Dokończenie z nr. 9.)

58. O ile w poz. 1—57 nie podano stawek za pewne czynności lekarzy-dentystów, to obowiązują stawki za analogiczne czynności lekarzy podane w części I.

NORMY OGÓLNE.

1. Stawki ustalone w cenniku należności lekarskich obowiązują lekarzy i lekarzy-dentystów w razie nie zawarcia oddzielnej umowy o należność za poradę, zabieg lekarski lub leczenie.
2. Do czynności niewymienionych w cenniku, należy stosować stawki przewidziane dla równowartościowych czynności. Oprócz należności za czynność lekarską, należy lekarzowi (lek. dentyście) zwrócić w każdym poszczególnym przypadku jego wydatki na lekarstwa, szczepionki, środki opatrunkowe i materjały, według cen dziennych (rynkowych) oraz osobne koszty związane z wykonaniem czynności.
3. Najniższe stawki ustalone w cenniku należy pobierać:
   a) jeżeli do zapłaty jest obowiązana osoba uboga lub Związek Ubogich;
   b) jeżeli koszty ponosi Państwo lub Zakład dobroczynny, Kasa Chorych, Kasa Zastępcza (§ 503 Ord. Ub. R.) a czynność lekarska nie była połączona z nadzwyczajnemi trudnościami i znaczną stratą czasu. Członkowie Kas Chorych winni przy zasięganiu pomocy lekarskiej i lekarsko-dentystycznej wykazać się poświadczeniem kasy, stwierdzającem ich członkostwo;
   c) przy leczeniu ubezpieczonych na wypadek choroby, według Ord. Ub. z dnia 19. VII. 1911 r. (Dz. Ust. Rz. str. 509) względnie według ustawy z 19. V. 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 272).

   W nagłych przypadkach należy pobierać od ubezpieczonych na wypadek choroby najniższe stawki nawet wtenczas, jeżeli nie dostarczono poświadczenia kasy.
4. Jeżeli koszty ponosi Instytucja ubezpieczenia od wypadku (III księga Ord. Ub. R.), ubezpieczenia inwalidzkiego (IV księga Ord. Ub. R.), lub Zakład Ubezpieczenia Pracowników Umysłowych (rozp. Prez. R. P. z dnia 24. XI. 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) stosuje się najniższą podwójną stawkę.
5. W innych przypadkach poza wyszczególnionemi w pkt. 3 i 4 wysokość należności normuje się w ramach ustalonych w powyższym cenniku stosownie do okoliczności danego przypadku, według stopnia trudności dokonanych zabiegów, zamożności obowiązanego do zapłaty, stosunków miejscowych itp.
6. Należność może być pobierana tylko za świadczenia stanowiące czynność odrębną, zgodnie z wyszczególnionemi pozycjami cennika należności lekarskich.

   Należność za czynność ogólną (część I. dział A) obejmuje zwykłe badanie (także jakościowe badanie moczu na cukier i białko) i zaordynowanie.

   Za „zwykłe" nie należy uważać badania, za które cennik dział I B i II B przewiduje osobną należność.

   Należność za szczególną czynność lekarską (część I i II dział B) obejmuje także konieczne przy tej czynności zwykłe badanie, konsultację i zaordynowanie.
7. Za czynności przewidziane w cenniku w części I i II dział B, wykonane ponownie w ciągu

tej samej choroby, obniża się należność począwszy od czwartej czynności o jedną trzecią.

8. Jeżeli w przypadkach, podpadających pod postanowienia pkt. 3 wykonano w tym samym przypadku zachorowania kilka koniecznych odrębnych czynności przewidzianych w cenniku w cz. I i II bez przerwy czasu, wtenczas pełną należność oblicza się tylko za najwyżej ocenioną czynność, za wszystkie zaś inne czynności tylko w wysokości dwóch trzecich. Jeżeli więcej jak jedna czynność wykazuje te same najwyższe stawki, wtedy oblicza się pełną należność tylko za pierwszą wykonaną czynność, za wszelkie inne dwie trzecie przewidzianych stawek. Wyjątek stanowią czynności przewidziane w cenniku część I B poz. 22a, b, d, e oraz część II B poz. 7 a, b, d, za które oblicza się zawsze pełną należność. W przypadkach zdania poprzedniego postanowienia pkt. 7 nie mają zastosowania.

9. Jeżeli lekarz (lekarz-dentysta) udziela pomocy w niedzielę lub w dnie świąteczne, wtedy oblicza się podwójnie stawki przewidziane w cenniku w cz. I A poz. 1, 2, 4, 6, 7, 11 i 18 oraz w cz. II. poz. I, 2, 10, 21 i 26. Postanowienia pkt. 7 i 8 norm niniejszych nie mają wówczas zastosowania.

Stawki podwójne przysługują lekarzowi również wtedy, jeżeli kasa chorych, mając zakontraktowanego lekarza w pobliżu, przekaże chorego do lekarza niezakontraktowanego czy to wprost, czy też za pośrednictwem innej kasy. Dotyczy to cz. I poz. 1, 2, 4, 11 oraz części II poz. 1, 2 cennika.

10. Przekroczenia niniejszego obwieszczenia podlegają postanowieniom karnym z ustępu 3 art. 25 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 25-go września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 712).

11. Postanowienia niniejszego obwieszczenia łącznie z cennikiem wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 1933 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą cennik lekarski z dnia 10. XII. 1922 r. ogłoszony w Gazecie Urzędowej Wojew. Śl. Nr. 3 z dnia 27. I. 1932 r.

Katowice, dnia 30 grudnia 1932 r.

Wojewoda Śląski:

w z.:

(—) **Dr. Saloni,**

Wicewojewoda.

Przedruk z Gaz. Urzędowej Woj. Śl. Nr. 1, z dn. 1. I. 1933.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Śląskiego

z dnia 10 stycznia 1933 r.

o ustaleniu stawek wynagrodzenia za środki przewozowe na rzecz wojska w roku 1933,

Na zasadzie art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 o obowiązku dostarczenia środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 102 poz. 883) zarządzam w porozumieniu z Dowódcą Okręgu Korpusu Nr. V w Krakowie, co następuje:

§ 1.

Za dostarczone środki przewozowe na rzecz wojska ustala się na rok 1933 stawki wynagrodzenia wymienione w § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 2.

Za użycie środków przewozowych dostarczonych przez osoby fizyczne i prawne na rzecz wojska w czasie pokoju, ustala się następujące stawki wynagrodzenia:

I. STREFA

obejmująca miasta Katowice, Król.-Hutę oraz powiat katowicki i świetochłowicki.

		wynagrodzenie ruchome od ilości przebytych km	wynagrodzenie za dobę
1.	za użycie jednokonnego zaprzęgu . . .	0,18 zł za 1 km	15,— zł
2.	„ „ dwukonnego zaprzęgu . . .	0,22 „ „ 1 „	16,— zł
3.	„ „ wozu	0,07 „ „ 1 „	4,— zł
4.	„ „ zwierzęcia z uprzężą (konie, woły, osły, muły)	0,10 „ „ 1 „	5,— zł
5.	„ „ zwierzęcia wierzchowego z rzędem	0,18 „ „ 1 „	6,— zł
6.	„ „ motocyklu z przyczepką . . .	0,20 „ „ 1 „	20,— zł
7.	„ „ motocyklu bez przyczepki . .	0,15 „ „ 1 „	15,— zł
8.	„ „ roweru	0,10 „ „ 1 „	5,— zł
9.	„ „ samochodu ciężarowego . . .	0,35 „ „ 1 „	30,— zł
10.	„ „ samochodu półciężarowego . .	0,35 „ „ 1 „	30,— zł
11.	„ „ samochodu osobowego . . .	0,35 „ „ 1 „	35,— zł
12.	„ „ samolotu		
	a) o mocy silnika do 150 KM . . 140,— zł za 1 gódz. lotu (KM).		
	b) „ „ „ do 350 KM . . 550,— zł „ 1 „ „		
	c) „ „ „ od 350 KM w zwyż 750,— zł „ 1 „ „		

II. STREFA

obejmująca powiaty lubliniecki, tarnogórski, rybnicki, pszczyński, cieszyński i bielski oraz miasto Bielsko.

		wynagrodzenie ruchome od ilości przebytych km	wynagrodzenie za dobę
1.	za użycie jednokonnego zaprzęgu . . .	0,13 zł za 1 km	13,— zł
2.	„ „ dwukonnego zaprzęgu . . .	0,18 „ „ 1 „	15,— zł
3.	„ „ wozu	0,07 „ „ 1 „	4,— zł

	wynagrodzenie ruchome od ilości przebytych km	wynagrodzenie za dobę
4. za użycie zwierzęcia z uprzężą (konie, woły osły, muły)	0,08 „ „ 1 „	5,— zł
5. „ „ zwierzęcia wierzchowego z rzędem	0,18 „ „ 1 „	6,— zł
6. „ „ motocyklu z przyczepką . . .	0,20 „ „ 1 „	20,— zł
7. „ „ motocyklu bez przyczepki . .	0,15 „ „ 1 „	15,— zł
8. „ „ roweru	0,10 „ „ 1 „	5,— zł
9. „ „ samochodu ciężarowego . . .	0,35 „ „ 1 „	30,— zł
10. „ „ samochodu półciężarowego . .	0,35 „ „ 1 „	30,— zł
11. „ „ samochodu osobowego . . .	0,35 „ „ 1 „	35,— zł
12. „ „ samolotu		
a) o mocy silnika do 150 KM . . 140,— zł za 1 godz. lotu (KM).		
b) „ „ „ do 350 KM . . 550,— zł „ 1 „ „		
c) „ „ „ od 350 KM w zwyż 750,— zł „ 1 „ „		

Wojewoda Śląski:
w z.:
(—) **Dr. Saloni,**
Wicewojewoda

(Przedruk z Gazety Urzędowej Woj. Śl., nr. 3, z dnia 21. stycznia 1933 r.)

Komunikaty.

Podatek wojskowy — Wyjaśnienie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wystosowało w powyższej sprawie okólnik (Nr. 6 z dn. 27. I. 1932 r.) do wszystkich pp. wojewodów treści następującej:

„W związku z wątpliwościami, jakie nastręczyło stosowanie w praktyce przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 24. VIII. 31 r. o podatku wojskowym, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Min. Spraw Wojskowych wyjaśnia, co następuje:

Osoby przeniesione do rezerwy w myśl art. 60 ustawy o powsz. obow. wojsk., które przesłużyły w wojsku ponad 5 miesięcy nie podlegają obowiązkowi opłacania podatku wojskowego.

Jakkolwiek na podstawie § 13 rozporządzenia wykazy osób, obowiązanych do opłacania podatku wojskowego na zasadzie § 1 p. d i e sporządzają powiatowi komendanci uzupełnień, to jednak urzędy gminne wiedzieć powinny, że wojskowo-lekarska komisja szpitalna wydaje orzeczenie co do stanu zdrowia szeregowca odbywającego obowiązkową czynną służbę wojskową tylko w pierwszych 3-ch tygodniach jego służby wojskowej. Orzeczenie to jest ostateczne i nie wymaga zatwierdzenia Szefa Sanitarnego O. K.

W późniejszym okresie czynnej służby wojskowej, t. j. po upływie 3-ch tygodni od dnia wcielenia do szeregów poddawani są podoficerowie i szeregowcy normalnemu postępowaniu rewizyjnemu, przyczem orzeczenie wydaje wojskowo-lekarska komisja rewizyjna. Orzeczenie wojskowo-lekarskiej komisji rewizyjnej staje się prawomocne dopiero po zatwierdzeniu przez Szefa Sanitarnego O. K.

Poza tem normalne postępowanie rewizyjne obowiązuje również przed upływem 3-ch tygodni o ile zaszedł wypadek, mogący powodować uszkodzenie zdrowia na skutek pełnienia służby wojskowej.

W wypadkach wątpliwych przy obciążeniu podatkiem osób określonych w p. p. d i e § 1 należy zwracać się do właściwych komendantów uzupełnień.

Czas czynnej służby wojskowej w formacjach wyszczególnionych w § 517 p. b rozp. wyk. do ustawy o powsz. obow. wojsk. podlega zaliczeniu na poczet obowiązkowej czynnej służby wojskowej na zasadzie art. 120 powołanej ustawy, a tem samem służby te są równoznaczne w rozumieniu ustępu ostatniego § 2 rozporządzenia Rady Ministrów o podatku wojskowym.

Dotyczy to również niżej wyszczególnionych formacyj, w których odbytą służbę zalicza się na poczet obowiązkowej służby wojskowej na zasadzie indywidualnych rozkazów Ministra Spraw Wojskowych zgodnie z postanowieniami ostatniego ustępu powołanego paragrafu rozporządzenia wykonawczego do ustawy:

1. Organizacje plebiscytowe na Górnym Śląsku w okresie od dnia 19. II. 1919 r. do dnia 1. IX. 1921 r.
2. Organizacje plebiscytowe na Śląsku Cieszyńskim w okresie od dnia 1. IX. 1918 r. do dnia 30. IX. 1920 r.
3. Organizacje wojskowe na Spiszu i Orawie w okresie od dnia 1. IX. 1919 r. do dnia 1. VII. 1920 r.
4. Straż Mazurska lub podległe jej Lotne Oddziały Bojowe (L. O. B.) na Warmji i Mazurach w okresie od dnia 1. II. 1920 r. do dnia 15. VII 1920r.
5. „Związek Bezpieczeństwa Kraju“ w latach 1921 — 1922 i pierwszej połowie 1928 r.
6. „Milicja Wojskowa“ w latach 1918 i 1919 lecz tylko na froncie.
7. „Pogotowie Młodzieży Obrony Kresów“, „Samoobrona Wileńska“, Związek Obrony Ojczyzny“, i „Oddziały Ochotnicze Okręgu Wileńskiego“.
8. Samoobrona Ziemi Grodzieńskiej.
9 Kompanja Szkolna gen. Wejtko.
10. Ochotnicza Legja Obywatelska we Lwowie.
11. Wojska Ukraińskiej Republiki Ludowej w okresie od dnia 10. IV. 1920 r. do dnia 17. III. 1921r.

Zaliczenia tej służby dokonują P. K. U.

Za ochotniczną służbę wojskową, uprawniającą do zwolnienia od obowiązku opłacania podatku wojskowego na zasadzie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów, uważać należy służbę wojskową małoletnich odbytą w okresie mobilizacji, gdyż służbe tę zalicza się na poczet obowiązkowej czynnej służby wojskowej.

W myśl p. d § 3 rozporządzenia są w poszczególnym roku podatkowym zwolnieni od obowiązku opłacania podatku wojskowego ci z pośród osób

wymienionych w § 1 tego rozporządzenia, którzy przed poborem ukończyli co najmniej I stopień p. w. i po poborze w danym roku podatkowym co najmniej przez 6 miesięcy brali nadal czynny udział w pracy przysp. wojsk.

Pracy przysposobienia wojskowego w rozumieniu § 3 t. j. w hufcach nie może zastąpić jedynie fakt należenia do organizacji Związku Strzeleckiego lub Harcerstwa Polskiego bez wykonania programowych ćwiczeń przysposobienia wojskowego.

Zwolnienie zatem od obowiązku opłacania przez dane osoby podatku wojskowego może nastąpić jedynie na podstawie zaświadczeń, do których wystawienia jest kompetentny tylko ten komendant powiatowy przysposobienia wojskowego, w którego ścisłej ewidencji znajdują się ćwiczący w hufcach przysp. wojsk. zarówno przedpoborowi, jak i rezerwiści.

Obowiązujący wzór zaświadczenia załącza się.

Osoby stanu duchownego, korzystające z ulgi art. 55 ust. o powsz. obow. wojsk. nie podlegają obowiązkowi opłacania podatku wojskowego, jako nie objęte przepisem art. 90 powołanej ustawy.

Osoby stanu duchownego wyznania rzymsko-katolickiego, które uzyskały ulgę z art. 55 ustawy po poborze, a przy poborze zostały zakwalifikowane do kat C, D lub E, nie podlegają również obowiązkowi opłacania podatku wojskowego z chwilą przyznania im tej ulgi.

Obowiązani do opłacania podatku wojskowego synowie gospodarzy rolnych, którzy pozostają na utrzymaniu rodziców i pracują w ich gospodarstwie, a sami nie posiadają własnego gospodarstwa — powinni sami opłacać podatek.

W razie nieściągalności podatku od płatnika, nie należy ściągać należnego podatku od rodziców płatnika

Podatek w takich wypadkach powinien być bądź umorzony, bądź też egzekwowany od podatnika, gdy zdobędzie on własne środki utrzymania.

Okólnik niniejszy, który pośrednio wiąże się z okólnikami Nr. Nr. 46 z dn. 13. IV. 1932 r. (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 6. poz. 74) i 117 z dn. 30. IX. 1932 r. (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr 15, poz. 117), należy podać do wiadomości podległych Panom Wojewodom urzędów gminnych (magistratów)".

(Przedruk z Tygodnika „Samorząd" nr. 6, z d. 25. II. 33 r.)

OBWIESZCZENIE.

Magistrat m. Mysłowic ogłosza niniejszem statut w przedmiocie poboru opłat administracyjnych gminy Miejskiej Mysłowice z d. $\frac{29.\ IX.}{4.\ X.}$ 1932 r.

Naprowadzony statut jest wyłożony do publicznego wglądu w tut. Magistracie, pokój nr. 19. w godzinach urzędowych w czasie od 5 marca do 11 marca 1933 r.

Mysłowice, 24 lutego 1933 r.

Dr. Karczewski
Burmistrz.

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8